

Forhandlinger, at man i det Hele taget har anerkjendt, at det ikke her var det Punkt, hvor en yderligere Control skulde søges, hvis en saadan overhovedet ønskedes, men at det var ved Obductionen. Paa den Maade, som det tilbagetagne Forslag var affattet, saa var der henstillet Noget, som i det Mindste paa flere Steder i Landet er praktisk aldeles ugjørligt. Jeg fik dette Forslag først omtrent for en Times Tid siden, og altsaa har jeg ikke kunnet indhente saa nøiagtige Oplysninger, som jeg ellers vilde have været istand til at skaffe tilveie; men jeg har dog faaet en Liste over Dyr lægerne i Danmark, som de vare paa Landet for et Par Aar siden, og det fremgaaer deraf, at der i flere Amtter ikke var 3 Dyr læger, og at man altsaa ikke i Lovforslaget kan indsætte en Bestemmelse, som gaaer ud fra den Forudsætning, at der ved enhver Obduction skal kunne bringes 3 Dyr læger tilveie. Saa snart der i et hvert Amt bliver et større Antal Dyr læger, saa er det vistnok meget hensigtsmæssigt, at ikke blot det Offentlige lader 2de Dyr læger være tilstede ved en saadan Obduction, men ogsaa at der blandt de to ikke er den Dyr læge, som har givet den foreløbige Kjendelse, hvorefter Obductionen skal finde Sted; men det er umuligt alt nu at give nogen bestemt Lovbestemmelse herom, førend Forholdene have udviklet sig noget mere, førend den Foranstaltning, som med Thingets Bisid er truffet med Hensyn til flere Dyr lægers Anbringelse i Jylland, har baaret flere Frugter. Dette er Grunden, hvorfor der tidligere ikke er gjort noget Forslag i den Henseende i Lovudkastet, men at man er gaaet ud fra, at Administrationen foreløbig burde søge at ordne Sagen paa den bedste Maade. Da jeg imidlertid saa, hvormeget man ønskede, at der i den Henseende indkom en Bestemmelse i Loven til Betyggelse for Gierne, saa har jeg i det nu sidst omdeelte Ændringsforslag til § 8 foreslaaet det, som jeg troede, at man allerede nu uden Skade kunde gaae ind paa, og som iøvrigt ikke er Andet end det, der ogsaa administrativt vilde være bleven sat i værk, selv om det ikke var bleven optagen i Lovforslaget.

Mit Forslag gaaer ud paa, „at Gieren er berettiget til inden en af Politimesteren bestemt Frist“ — det vil jo let indsees, at man ikke kan lade det henstaae i det Ubestemte — „at tilkalde en autoriseret Dyr læge for at være tilstede ved Obductionen og deeltage i Afgjørelsen af Spørgsmaalet, om Dyret har været angrebet af den angivne Sygdom.“ Det er derefter tilføjet: „viser der sig Evtvl eller Meningsforskjel derom mellem Dyr lægerne, afgjøres Sagen af det veterinære Sundhedsraad“, og det er ikke Andet, end hvad der nu oftere skeer, idet de syge Organer kunne blive indsendte til Sundhedsraadet og Sagen derved finde sin endelige Afgjørelse. Med disse Bemærkninger skal jeg saaledes anbefale dette Forslag, hvorved jeg troer, at der fra min Side er gjort, hvad der kan skee, for at imødekomme de ærede Medlemmer, der have stillet det andet Forslag, som det er mig kjær, at de have taget tilbage.

Ordføreren: Naagtet det Ændringsforslag, som den høitærede Indenrigsminister har stillet til Sagens nuværende Behandling, er blevet saa seent omdeelt, at Udvalget ikke har kunnet conferere indbyrdes om det, er det dog ganske vist, at dengang Udvalget paa et tidligere Stadium havde Conference med den ærede Minister, ønskede Udvalget, at noget Lignende maatte blive foreslaaet af Ministeren; han lovede dengang, at det om muligt skulde skee, og da det nu er skeet, kan jeg paa Udvalgets Vegne anbefale dette Ændringsforslag til Antagelse af det ærede Thing.

Da Ingen ellers begjærede Ordet, gif man over til Afstemning, hvorved:

1) Indenrigsministerens Forslag

§ 8 efter den Paasus: „De Dyr, som saaledes dræbes . . . Indenrigsministeriet“ indskydes:

„Gieren er berettiget til inden en af Politimesteren bestemt Frist at tilkalde